

Sygn. akt IV K 586/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Goldschneider

Protokolant: Paulina Puzia

przy udziale Prokuratora: Mariusza Zalewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 28.03. 2016 r. i 12.04.2017r. sprawy:

R. K.

syna A. i R.

ur. (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie w II Wydziale Karnym z dnia **12 listopada 2009 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 832/09**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w dniu 23 marca 2009 r. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł;
2. Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym z dnia **29 kwietnia 2011 r.** w sprawie o **sygn. akt IV K 264/11**, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. popełnione w okresie od listopada 2007 r. do stycznia 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, przy czym postanowieniem Sądu z dnia 26 czerwca 2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną;
3. Sądu Rejonowego w Gryfinie w II Wydziale Karnym z dnia **28 sierpnia 2012 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 607/11**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w okresie od 10 do 11 maja 2011 r. na karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, przy czym postanowieniem Sądu z dnia 04 listopada 2013 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie 75 dni zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną karę grzywny;
4. Sądu Rejonowego w Gryfinie w II Wydziale Karnym z dnia **13 marca 2014 r.**, w sprawie o **sygn. akt II K 325/13**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w okresie od 29 listopada 2012 r. do 13 grudnia 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
5. Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym z dnia **01 lipca 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt IV K 410/14**, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 17 stycznia 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w III Wydziale Karnym z dnia **05 sierpnia 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt III K 263/14**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od dnia 20 stycznia 2014 r. do dnia 23 stycznia 2014 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat;
7. Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym z dnia **09 lipca 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt IV K 274/14**, za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniach: czyn I – 07 września

2013 r., czyn II – 08 września 2013 r., czyn III - 09 września 2013 r. przy przyjęciu, iż tworzą one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego w Legnicy w II Wydziale Karnym z dnia **19 września 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 327/14**, za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 listopada 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat;

9. Sądu Rejonowego w Gryfinie w II Wydziale Karnym z dnia **11 września 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 150/14** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 października 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu w III Wydziale Karnym z dnia **26 września 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt III K 663/14**, za czyn - przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 grudnia 2013 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz czyn II – przestępstwo z art. 286 § 3 k.k. popełnione w dniu 27 grudnia 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za które orzeczono wobec skazanego karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;

11. Sądu Rejonowego w Wadowicach w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Suchoj Beskidzkiej z dnia **09 grudnia 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt VII K 395/14** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w okresie od 13 listopada 2013 r. do 21 listopada 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

12. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w II Wydziale Karnym z dnia **19 lutego 2015 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 564/14**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 190a § 2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione w dniu 25 września 2013 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

13. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 02 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 256/14 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 06 grudnia 2013 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 10 miesięcy;

przy czym:

wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w III Wydziale Karnym z dnia 02 listopada 2015 r., prawomocnym z dniem 10 listopada 2015 r., **sygn. akt II K 135/15** połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 12 wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności; zaś na jej poczet zaliczono skazanemu okres odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego w Gryfinie, sygn. akt II K 325/13 oraz okres odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie, sygn. akt IV K 410/14.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

orzeka

I. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. rozwiązuje karę łączną orzeczoną wyrokami łącznymi Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w III Wydziale Karnym z dnia 02 listopada 2015 r., sygn. akt II K 135/15;

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1a k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w punktach: 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13 **i wymierza skazanemu R. K. karę łączną w wymiarze 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;**

III. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu ze sprawy o sygn. akt o sygn. akt IV K 256/14 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie

w dniu 09 grudnia 2013 r oraz ze sprawy o sygn. akt II K 135/15 okres odbywania kary łącznej od dnia 13 grudnia 2014 roku do dnia 12 kwietnia 2017 r.;

IV. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1, 2 i 3;

VI. zasądza o Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 354,24 (trzystu pięćdziesięciu czterech i 24/00) złotych – zawierającą należny podatek VAT – tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w całości i przejmuje wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 586/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gryfinie pismem z dnia 01 lipca 2016 r. (data wpływu) zawiadomił tut. Sąd w trybie art. 12b k.k.w., iż wobec skazanego R. K. mogą zachodzić warunki do wydania wyroku łącznego. Wobec powyższego, stosownie do treści art. 570 k.p.k., w myśl którego wyrok łączny sąd wydaje z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora, wszczęto postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec ww. skazanego.

Rozpoznając wniosek skazanego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Skazany R. K. był wielokrotnie skazywany wyrokami różnych sądów na kary grzywny, karę ograniczenia wolności oraz kary pozbawienia wolności. W zakresie niezbędnym do wydania wyroku łącznego w niniejszej sprawie należało wskazać, że został on skazany wyrokami:

14. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie w II Wydziale Karnym z dnia **12 listopada 2009 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 832/09**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w dniu 23 marca 2009 r. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł;

(z akt sprawy o sygn. III K 832/09; wyrok z dnia 12.11.2009 r. – k. 51)

15. Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym z dnia **29 kwietnia 2011 r.** w sprawie o **sygn. akt IV K 264/11**, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. popełnione w okresie od listopada 2007 r. do stycznia 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, przy czym postanowieniem Sądu z dnia 26 czerwca 2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej;

(z akt sprawy o sygn. IV K 264/11; wyrok z dnia 29.04.2011 r. – k. 51, postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary w sprawie IV Ko 337/13 – k. 92-92v)

16. Sądu Rejonowego w Gryfinie w II Wydziale Karnym z dnia **28 sierpnia 2012 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 607/11**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w okresie od 10 do 11 maja 2011 r. na karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, przy czym postanowieniem Sądu z dnia 04 listopada 2013 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie 75 dni zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną karę grzywny;

(z akt sprawy o sygn. II K 607/11; wyrok z dnia 28.08.2012 r. – k. 123, postanowienie w przedmiocie orzeczenia kary zastępczej w sprawie IV Ko II Ko 1281 – k. 162)

17. Sądu Rejonowego w Gryfinie w II Wydziale Karnym z dnia **13 marca 2014 r.**, w sprawie o **sygn. akt II K 325/13**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w okresie od 29 listopada 2012 r. do 13 grudnia 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

(z akt sprawy o sygn. II K 325/13; wyrok z dnia 13.03.2014 r. – k. 242-242v)

18. Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym z dnia **01 lipca 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt IV K 410/14**, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 17 stycznia 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

(z akt sprawy o sygn. IV K 410/14/09; wyrok z dnia 01.17.2014 r. – k. 101)

19. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w III Wydziale Karnym z dnia **05 sierpnia 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt III K 263/14**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od dnia 20 stycznia 2014 r. do dnia 23 stycznia 2014 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat;

(z akt sprawy o sygn. III K 263/14; wyrok z dnia 05.08.2014 r. – k. 176-177)

20. Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym z dnia **09 lipca 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt IV K 274/14**, za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniach: czyn I – 07 września 2013 r., czyn II – 08 września 2013 r., czyn III - 09 września 2013 r. przy przyjęciu, iż tworzą one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

(z akt sprawy o sygn. III K 274/14; wyrok z dnia 09.07.2014 r. – k. 213)

21. Sądu Rejonowego w Legnicy w II Wydziale Karnym z dnia **19 września 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 327/14**, za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 listopada 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat;

(z akt sprawy o sygn. II K 327/14; wyrok z dnia 19.09.2014 r. – k. 124)

22. Sądu Rejonowego w Gryfinie w II Wydziale Karnym z dnia **11 września 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 150/14** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 października 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

(z akt sprawy o sygn. II K 150/14; wyrok z dnia 11.09.2014 r. – k. 181)

23. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu w III Wydziale Karnym z dnia **26 września 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt III K 663/14**, za czyn - przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 grudnia 2013 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz czyn II – przestępstwo z art. 286 § 3 k.k. popełnione w dniu 27 grudnia 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za które orzeczono wobec skazanego karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;

(z akt sprawy o sygn. III K 663/14; wyrok z dnia 26.09.2014 r. – k. 149-150)

24. Sądu Rejonowego w Wadowicach w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Suchoj Beskidzkiej z dnia **09 grudnia 2014 r.** w sprawie o **sygn. akt VII K 395/14** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w okresie od 13 listopada 2013 r. do 21 listopada 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

(z akt sprawy o sygn. VII K 395/14; wyrok z dnia 09.12.2014 r. – k. 136-136v)

25. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w II Wydziale Karnym z dnia **19 lutego 2015 r.** w sprawie o **sygn. akt II K 564/14**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 190a § 2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnione w dniu 25 września 2013 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

(z akt sprawy o sygn. III K 564/14; wyrok z dnia 19.02.2015 r. – k. 187-177)

26. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia **02 lutego 2015 r.** w sprawie o **sygn. akt IV K 256/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 06 grudnia 2013 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

(z akt sprawy o sygn. IV K 256/14; wyrok z dnia 02.02.2015 r. – k. 55)

przy czym:

wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w III Wydziale Karnym z dnia 02 listopada 2015 r., prawomocnym z dniem 10 listopada 2015 r., **sygn. akt II K 135/15** połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 12 wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności; zaś na jej poczet zaliczono skazanemu okres odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego w Gryfinie, sygn. akt II K 325/13 oraz okres odbywania kary w sprawie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie, sygn. akt IV K 410/14.

(z akt sprawy o sygn. II K 135/15; wyrok łączny z dnia 02.11.2015 r. – k. 61-62)

Powyższych ustaleń Sąd Rejonowy dokonał na podstawie: znajdujących się w aktach ww. spraw - na przywołanych powyżej kartach - wyroków i postanowień, jak również informacji o karalności skazanego (k. 16-18, 60-63, 74-76); informacji (...) (k. 65, 69-70), opinii o skazanym (k. 72-72v).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyrok łączny jest instytucją karnoprocesową, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Istota tego wyroku sprowadza zaś skazania za przestępstwa objęte różnymi wyrokami do takiej sytuacji, jaka miałyby miejsce gdyby wszystkie popełnione przez sprawcę i pozostające w zbiegu realnym przestępstwa były ujawnione i następnie objęte jednym postępowaniem, i tym samym zachodziły warunki do orzekania w wyroku skazującym kary łącznej (wyrok SA w Szczecinie z dnia 14.12.2006r., Lex nr 283399).

Rozważając kwestie istotne dla rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego, w pierwszej kolejności należało jednak ustalić, czy zachodzą podstawy do wydania takiego wyroku. Odnosnie możliwości połączenia kar orzeczonych wobec skazanego przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia w życie – z dniem 01 lipca 2015 r. – przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) i zmiany w tejże dacie stanu prawnego dotyczącego instytucji wyroku łącznego, Sąd zobligowany był do zbadania czy w niniejszej sprawie zastosować należało przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r., czy te aktualnie obowiązujące. Konieczność taka wynika bowiem z treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), zgodnie z którym przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem, mającym miejsce po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wobec R. K. zapadło jak dotąd trzynaście wyroków skazujących (a nadto jeden wyrok łączny), spośród których wszystkie dotyczyły skazań za czyny popełnione przed wejściem w życie ustawy zmieniającej zasady wymierzania kar łącznych. Jak wynika z aktualnej na dzień orzekania karty karnej (k. 74-76) ostatnim z nich jest wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 02 lutego 2015 r., zapadły w sprawie o sygn. akt IV K

256/14, a prawomocny z dnia 28 marca 2015 r. Mając powyższe na uwadze uznać należało, iż potrzeba orzeczenia kary łącznej zaistniała w związku z prawomocnym skazaniem przed dniem wejścia w życie ww. ustawy, a tym samym na mocy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Sąd zastosował przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie jego nowelizacji z dnia 01 lipca 2015 r. Jednocześnie, ostatni zapadły wobec ww. wyrok skazujący determinuje – na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. – właściwość tut. Sądu, jako właściwego do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Przechodząc do oceny materialnych i formalnych przesłanek warunkujących możliwość połączenia kar wymierzonych R. K. ww. wyrokami, Sąd wziął pod uwagę treść art. 85 k.k., zgodnie z którym, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z obowiązującą linią orzecniczą, zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Sąd uwzględnił także treść uchwały Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2012r., sygn. I KZP 15/12 zgodnie z którą użyte w art. 575 § 1 k.p.k. wyrażenie „wyrok łączny traci moc” oznacza, że z chwilą wydania nowego wyroku łącznego tracą moc zawarte w poprzednim wyroku łącznym te jego rozstrzygnięcia o połączeniu kar lub środków karnych, bądź o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k., które objęte zostały nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu pierwszego wyroku łącznego potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych, określonych w art. 85 k.k. Po dokonaniu szczegółowej analizy akt sprawy, w szczególności zaś dotychczasowych skazań dot. R. K., przy uwzględnieniu powyższych uwag, należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zaistniała potrzeba rozwiązania wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 02 listopada 2015 r., wydanego w sprawie o sygn. akt II K 135/15, albowiem zaistniała możliwość objęcia nowym węzłem kary łącznej, kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach o sygn. akt VII K 395/14 (pkt 11. części wstępnej wyroku) oraz IV K 256/14 (pkt 13. części wstępnej wyroku), których to Sąd Rejonowy w Kołobrzegu nie wziął uprzednio pod uwagę. Jednocześnie, mimo, że ostatni zapadły w stosunku do skazanego wyrok był wyrokiem łącznym, a po nim nie został już on chronologicznie rzecz biorąc skazany nowymi wyrokami sądów nie zachodziła tu w przypadku przedmiotowego wyroku łącznego powaga rzeczy osądzonej. Jak wskazał Sąd Najwyższy Sygn. w wyroku w sprawie akt II KK 246/14 z dnia 3 grudnia 2014 Przepis art. 575 § 1 k.p.k. stanowi, że jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego wydania poprzedni wyrok łączny traci moc. Nie oznacza to jednak, że w nowym wyroku łącznym można ponownie dokonywać połączenia tych samych kar orzeczonych w jednostkowych wyrokach, które zostały już połączone i objęte karami łącznymi w poprzednim wyroku łącznym. Wymierzenie nowej kary łącznej w nowym wyroku łącznym zasadne jest wówczas, gdy w brany pod uwagę zbiegu realnym przestępstw i w sekwencji wyroków stanowiących podstawę do orzeczenia kary łącznej pojawiają się nowe elementy, których nie brano pod uwagę w poprzednim wyroku łącznym. Jeśli nowe **(lub istniejące, ale nieznanne) elementy** nie zaistnieją, to orzeczenie zawarte w wydanym wcześniej wyroku łącznym jest prawomocne, a późniejszy wyrok łączny obejmujący te same skazania narusza powagę rzeczy osądzonej i jest dotknięty wadą w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. W niniejszej sprawie mimo niewydania nowego chronologicznie wyroku ujawniły się nowe okoliczności w postaci dwóch wyroków zapadłych w sprawach o sygn. akt VII K 395/14 oraz IV K 256/14, które co prawda istniały w chwili wydawania wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w Kołobrzegu, jednak nie były temu sądowi znane. Z tych przyczyn zaistniała potrzeba wydania nowego wyroku łącznego.

Uwzględniając dotychczasowe rozważania wskazać należy, iż pierwszym wyrokiem wydanym wobec R. K. był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie z dnia 12 listopada 2009 r., sygn. akt II K 832/09. Orzeczona na jego mocy kara grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł nie nadawała się jednak do połączenia z żadną inną karą wymierzoną skazanemu. Powyższe wynika z okoliczności, iż następny chronologicznie, zapadły wobec ww. wyrok skazujący orzekający karę grzywny, tj. wyrok Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 28 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 607/11, obejmował skazanie za czyn popełniony w okresie od 10 do 11 maja 2011 r., a więc mający miejsce już po tym, jak wydano wyrok w sprawie

II K 832/09. W zakresie pozostałych wyroków zapadłych wobec R. K. stwierdzić należy, iż orzeczone nimi kary – ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności – stanowiły kary inne rodzajowo, nie podlegające łączeniu z karą grzywny.

Z tych samych przyczyn brak było podstaw do objęcia węzłem kary łącznej, wymierzonej skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 264/11, kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Czyn zabroniony objęty ww. wyrokiem nie pozostaje bowiem w zbiegu realnym z czynami zabronionymi objętymi wyrokami zapadłymi w sprawach o sygn. akt II K 325/13, IV K 410/14, III K 263/14, IV K 274/14, II K 327/14, II K 150/14, III K 663/14, VII K 395/14, II K 564/14 oraz IV K 256/14 (pkt 4-13), które zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. akt IV K 264/11.

Analiza kolejnych skazań prowadzi natomiast do przekonania, że w sprawie niniejszej istnieją przesłanki do połączenia kar wymierzonych wyrokami:

[4] Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt II K 325/13 (pkt 4), tj. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności;

[5] Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 01 lipca 2014 r., sygn. akt IV K 410/14 (pkt 5), tj. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności;

[6] Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 05 sierpnia 2014 r., sygn. akt III K 263/14 (pkt 6), tj. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat;

[7] Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 09 lipca 2014 r., sygn. akt IV K 274/14 (pkt 7), tj. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

[8] Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 19 września 2014 r., sygn. akt II K 327/14 (pkt 8), tj. kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat;

[9] Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt II K 150/14 (pkt 9), tj. kary 1 roku pozbawienia wolności;

[10] Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 26 września 2014 r., sygn. akt III K 663/14 (pkt 10), tj. kar jednostkowych 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 4 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;

[11] Sądu Rejonowego w Wadowicach w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Suchej Beskidzkiej z dnia 09 grudnia 2014 r., sygn. akt VII K 395/14 (pkt 11), tj. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

[12] Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt II K 564/14 (pkt 12), tj. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności;

[13] Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 02 lutego 2015 r., sygn. akt IV K 256/14 (pkt 13), tj. kary 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

albowiem stanowią one kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, o których mowa w art. 85 k.k. Powyższe wynika jednocześnie z faktu, iż skazany dopuścił się czynu objętego wyrokiem zapadłym w sprawie: IV K 410/14 w dniu 17 stycznia 2014 r., czynu objętego wyrokiem zapadłym w sprawie III K 263/14 w okresie od dnia 20 stycznia 2014 r. do dnia 23 stycznia 2014 r., czynów objętego wyrokiem zapadłym w sprawie IV K 274/14 w dniach 07 września 2013 r., 08 września 2013 r. oraz 09 września 2013 r., czynu objętego wyrokiem zapadłym w sprawie II K

327/14 w dniu 17 listopada 2013 r., czynu objętego wyrokiem zapadłym w sprawie II K 150/14 w dniu 30 października 2013 r., czynów objętych wyrokiem zapadłym w sprawie III K 663/14 w dniu 27 grudnia 2013 r., czynu objętego wyrokiem zapadłym w sprawie VII K 395/14 w okresie od 13 listopada 2013 r. do 21 listopada 2013 r., czynu objętego wyrokiem zapadłym w sprawie II K 564/14 w dniu 25 września 2013 r., zaś czynu objętego wyrokiem zapadłym w sprawie IV K 256/14 w dniu 06 grudnia 2013 r. (a więc czynów, za które został skazany **wyrokami nr 5-13** opisanymi w części historycznej) tj. zanim zapadł wyrok w sprawie o sygn. II K 325/13 (**opisany jako wyrok nr 4**).

Zważyć należy, że dla orzeczenia kary łącznej nie miała znaczenia okoliczność, iż kary pozbawienia wolności ze spraw o sygn. III K 263/14, II K 327/14 oraz VII K 395/14 orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Stwierdzić bowiem należy, iż w myśl art. 89 § 1a i 1b k.k., w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Nie budziło również wątpliwości, że połączeniu z wyżej wymienionymi karami pozbawienia wolności podlegała także kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 02 lutego 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV K 256/14. Taką możliwość przewiduje bowiem art. 87 § 1 k.k., zgodnie z którym skazanie za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, skutkuje obligatoryjnym wymierzeniem przez Sąd kary łącznej pozbawienia wolności, przy czym przyjmuje się, że miesiąc ograniczenia wolności równy jest 15 dniom pozbawienia wolności.

W aspekcie wysokości kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym Sąd Rejonowy, w zakresie ww. skazań, uprawniony był do wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od 1 roku i 3 miesięcy (jest to minimum wyznaczone przez najsurowszą karę jednostkową) do 6 lat i 2 miesięcy (suma wszystkich ww. kar obliczona przy uwzględnieniu powyższych uwag). W myśl bowiem art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanego, Sąd miał na uwadze poglądy wyrażone w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również zapatrywanie, zgodnie z którym wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (wyrok SN z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Sąd rozpoznający sprawę uwzględnił również pogląd, zgodnie z którym orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Nadto, popełnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 roku, sygn. akt II AKa 154/01).

W rezultacie Sąd Rejonowy dokonał połączenia kar pozbawienia wolności wymierzonych w wyrokach opisanych w pkt 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. części wstępnej wyroku oraz kary ograniczenia wolności opisanej w pkt 13. części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu R. K. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, przy zastosowaniu zasady asperacji.

Wymierzając skazanemu karę łączną Sąd uwzględnił przede wszystkim treść dotyczącej go opinii Zakładu Karnego w S.. Z opinii tej wynika, że zachowanie R. K. w warunkach izolacji penitencjarnej należy określić jako wzorowe. Skazany przestrzega porządku wewnętrznego i nie sprawia problemów wychowawczych, jest regulaminowy wobec funkcjonariuszy Służby Więziennej. Dwunastokrotnie nagradzany był za przestrzeganie porządku wewnętrznego,

czterokrotnie udzielano mu ulg. Jedyne raz skazany ukarany był dyscyplinarnie za przekroczenie natury porządkowej. R. K. nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej, zgodnie układa kontakty interpersonalne ze współosadzonymi - z jego udziałem nie stwierdzono jak dotąd sytuacji konfliktowych. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności w systemie programowego oddziaływania. Z uwagi na częste przetransportowania, zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływania realizował w miarę własnych możliwości. W trakcie pobytu w zakładzie karnym skazany ukończył kurs brukarza i stolarza. W warunkach izolacji zatrudniony był na stanowisku porządkowego w oddziale mieszkalnym, później również jako pracownik ogólnobudowlany w warsztatach działu kwatermistrzowskiego. Aktualnie skazany został wycofany z zatrudnienia z uwagi na podjęcie nauki w Centrum (...). We wrześniu 2016 r. ww. wyraził bowiem chęć podjęcia nauki na kursie kwalifikacyjnym do zawodu ślusarz. Obecnie jest słuchaczem II semestru. W okresie wakacyjnym roku 2016 r., R. K. uczestniczył w szeregu zajęć kulturalno – oświatowych i sportowych, organizowanych poza terenem jednostki. W związku z rozpoznaniem u niego uzależnieniem od gier hazardowych, skazany podejmował w 2012 roku leczenie od hazardu w warunkach wolnościowych. Obecnie psycholog prowadzi wobec jego osoby działania wspierające motywację do zaprzestania hazardu. Prognoza kryminologiczna – społeczna wobec skazanego określona została jako pozytywna.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia R. K.. Należy wskazać, że skazany był aż trzynastokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu. Wymierzone wobec skazanego kary, w tym orzeczona jako pierwsza kara grzywny, a następnie kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie spowodowały u skazanego zmiany zachowania i nabrania poszanowania dla wartości chronionych przez obowiązujący porządek prawny. Dotychczasowy sposób życia skazanego świadczy tym samym o znacznym stopniu jego demoralizacji i zdaniem Sądu nie uzasadnia najkorzystniejszego dla skazanego połączenia kar poprzez zastosowanie zasady całkowitej absorpcji. W ocenie Sądu kara łączna inna, aniżeli orzeczona w zaproponowanym przez Sąd wymiarze, nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a także nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym, gdyż prowadziłaby do nieuzasadnionego „premiowania” skazanego i nadmiernej redukcji orzeczonych wobec niego kar. Należy zauważyć, iż sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których R. K. został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości jego czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach. R. K. popełnił łącznie kilkanaście umyślnych przestępstw podobnych, należało zatem brać pod uwagę stojące przed karą cele prewencyjne, jak również kwestie związane z kształtowaniem świadomości prawej społeczeństwa, nie do pogodzenia z którymi byłoby swoiste nadmierne premiowanie sprawcy, który dopuścił się tak wielu poważnych przestępstw, tylko dlatego, że możliwym jest wydanie wyroku łącznego w czasie umożliwiającym zastosowanie instytucji kary łącznej. Sąd w pełni podziela stanowisko, iż jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczone jest stosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji, jak i zasady pełnej absorpcji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych sytuacjach. W ocenie Sądu takie okoliczności nie ujawniły się w niniejszej sprawie i brak było podstaw do zastosowania w przypadku orzekania kary łącznej zasady pełnej kumulacji, ale też pełnej absorpcji.

Analiza dotychczasowego nagannego sposobu życia skazanego, ale i przy tym okoliczność, że skazany jest osobą młodą, zdrową fizycznie, podejmującą trud dalszego dokształcania się w warunkach zakładu karnego oraz uzmysławiającą sobie potrzebę wyjścia z nałogu jakim jest hazard, pozwala wywieść wobec niego umiarkowaną pozytywną prognozę kryminologiczną. Sąd wziął pod uwagę, że skazany poprzez widzenia i korespondencję utrzymuje stały kontakt z matką i rodzeństwem, przez których jest regularnie odwiedzany. Komisja penitencjarna zezwoliła skazanemu na korzystanie z nagród określonych w art. 138 § 1 pkt 7 i 8 k.k.w. w postaci zezwolenia na widzenie bez dozoru, poza obrębem zakładu karnego, z osobą najbliższą lub osobą godną zaufania, na okres nie przekraczający jednorazowo 30 godzin oraz zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego bez dozoru, na okres nie przekraczający jednorazowo 14 dni. R. K. dwukrotnie korzystał również z zezwolenia dyrektora zakładu karnego na opuszczenie jednostki penitencjarnej pod konwojem funkcjonariusza Służby Więziennej, osoby godnej zaufania lub samodzielnie, na czas nieprzekraczający 5 dni, w celu odwiedzenia poważnie chorego członka rodziny, uczestnictwa w pogrzebie członka rodziny oraz w innych wypadkach szczególnie ważnych dla skazanego, uregulowanego w art. 141a § 1 k.k.w. Do zakładu karnego powracał w terminie i bez zastrzeżeń. Wszystko to w ocenie Sądu pozwala przyjąć, że wymierzenie skazanemu kary

łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji, będzie wystarczające, aby osiągnąć wobec niego postulowane cele kary, w szczególności zaś cel jakim jest oddziaływanie szczególnoprewencyjne. Sąd zwraca również uwagę, że kara 4 lat pozbawienia wolności jest karą w identycznym wymiarze, jak ta orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu, mimo, że Sąd rozpoznający niniejszą sprawę oprócz kar połączonych wspomnianym wyrokiem połączył jeszcze dwie inne kary, których Sąd Rejonowy w Kołobrzegu nie brał pod uwagę.

Orzekając w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności Sąd uwzględnił postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw. Kara łączna orzeczona w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności uwzględnia okoliczność, że przestępstwa popełnione przez skazanego, w szczególności zaś czyny objęte wyrokami wymienionymi w pkt 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 13. części wstępnej wyroku dokonane zostały przez skazanego w stosunkowo niewielkich odstępach czasu (od dnia 7 września 2013 r. do dnia 20 stycznia 2014 r.) a przy tym godziły w te same dobra prawne tj. mienie, mimo że naruszały interesy różnych podmiotów Co istotne, w odniesieniu do czynów, za które R. K. został skazany wyrokami opisanymi w pkt 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12. i 13 części wstępnej, stwierdzić należało, że tożsamym w każdym z ww. przypadków był cel działania sprawcy (zabór w celu przywłaszczenia). Te podobieństwa, zezwoliły sądowi na zastosowanie – przy ustalaniu wymiary kary łącznej – zasady asperacji, z pominięciem zasady pełnej kumulacji.

Uwzględniając te okoliczności, Sąd połączył kary orzeczone wyrokami wskazanymi w pkt od 4. do 13. uznając, że kara łączna w wysokości 4 lat pozbawienia wolności stanowić będzie prawidłową, syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą oraz celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją na popełnione przez niego czyny. Określając wymiar kary łącznej, poza wcześniej podnoszonymi okolicznościami, odnoszącymi się zarówno do dotychczasowego sposobu życia R. K., jak i czynów przez niego popełnionych, objętych ww. wyrokami, Sąd miał także na uwadze, iż kary wymierzone za czyny przypisane we wskazanych wyżej wyrokach, nie są karami nadmiernie surowymi czy dolegliwymi dla sprawcy, biorąc pod uwagę ich wymiar i wysokość. Tym samym stwierdzić należy, że brak jest jakichkolwiek podstaw do wymierzenia kary łącznej w tym zakresie na zasadzie całkowitej absorpcji.

Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu a poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności:

- ze sprawy o sygn. akt o sygn. akt IV K 256/14 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 09 grudnia 2013 r. oraz;
- ze sprawy o sygn. akt II K 135/15 okres odbywania kary łącznej od dnia 13 grudnia 2014 roku do dnia 12 kwietnia 2017 r.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach opisanych w punktach od 4. do 13., nie objęte wyrokiem łącznym, podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k.p.k., Sąd umorzył postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 1, 2 i 3 - z przyczyn już omówionych.

O wynagrodzeniu za pomoc prawną udzieloną przez obrońcę ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 11 ust. 5 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).

Bazując zaś na treści art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu, wydatkami obciążając Skarb Państwa. Sytuacja materialna skazanego, który od dłuższego okresu przebywa w warunkach izolacji penitencjarnej, nie pracuje, nie posiada majątku i dochodów uzasadniała orzeczenie tej treści.